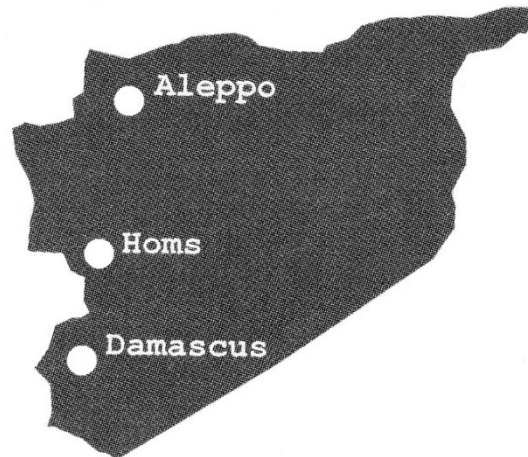

Noodhulp Syrië

Eerst was het de oorlog, nu is het vooral de armoede die mensen in Syrië het leven onmogelijk maakt. Een sterke kerk helpt hen om het vertrouwen in hun land terug te krijgen. Steun uit Nederland is daarbij onmisbaar.

Damascus, Homs, Aleppo. In de straten van deze steden, bekend uit het nieuws over de oorlog in Syrië, is de rust weergekeerd. Op alle plekken waar het Syrische leger de macht heeft heroverd, lijkt het leven zijn gewone gang grotendeels te hebben hernomen - vaak tussen de puinresten van de oorlog in. Maar schijn bedriegt. De oorlog heeft plaatsgemaakt voor een nieuwe vijand: armoede. "De snelle ontwaarding van de Syrische munt zorgt ervoor dat zelfs eerste levensbehoeften onbetaalbaar zijn geworden", zegt Sara Sawa, coördinator van de diaconale afdeling van de Grieks-Orthodoxe Kerk in Syrië. Een op de acht Syriërs leeft inmiddels onder de armoedegrens.

Dr. Wilbert van Saane is uitgezonden door Kerk in Actie en studentenpastor op een universiteit in Libanon waar ook studenten uit Syrië studeren. "Ze willen niet terug", zegt hij. "Ze zien geen vooruitgang, hun land zit klem." "Corona maakt de situatie nog zorgelijker", zegt ds. Harout Selimian, predikant in Aleppo. "Terwijl we worstelen om de gevolgen van de oorlog te boven te komen, worden we geconfronteerd met corona en daardoor met extra faillissementen en werkloosheid."

De cijfers die Dick Loendersloot, noodhulp-coördinator voor Kerk in Actie in het Midden-Oosten, over het aantal Syrische vluchtelingen heeft, bevestigen het beeld van hun schroom om terug te keren: "De oorlog heeft gezorgd voor 4,8 miljoen vluchtelingen – geregistreerd en niet-geregistreerd. Hiervan zijn er slechts 200.000 naar Syrië teruggekeerd. En van de 5,4 miljoen ontheemden zijn 1,2 miljoen mensen naar hun woonplaats teruggegaan."

Wat die oorlog betreft: niet op alle plekken in Syrië is het rustig. In het noordoosten vond er vorig jaar een escalatie van geweld plaats, met veel vluchtelingen en ontheemden als gevolg. In het najaar van 2019 gebeurde hetzelfde in de provincie Idlib in Noordwest-Syrië. Wat betekent dit voor de kerk? "De situatie van de kerk gaat gelijk op met de politieke omstandigheden in het land", zegt Wilbert van Saane. "In Idlib functioneert de kerk op dit moment nauwelijks". In het noordoosten, waar de Koerden nu een stempel op de maatschappij willen drukken, moet zij haar plek opnieuw bevechten. Op plekken waar het rustig is, functioneert de kerk goed." In Syrië gaat dat veel verder dan zondagse diensten en gemeentelven. De kerk zorgt ook voor onderwijs, gezondheidszorg en sociale diensten. De achterliggende jaren hebben gemaakt dat er op al die terreinen alleen maar meer werk te doen

is – en dat met minder mensen. "De oorlog heeft mensen extreem kwetsbaar gemaakt", zegt Harout Selimian. "Vooral kinderen, zwangere vrouwen, gehandicapten, ouderen en zieken hebben het zwaar. In ons land hebben naar schatting 11,1 miljoen mensen humanitaire hulp nodig." Uiteraard vraagt de coronacrisis ook hier om aanpassingsvermogen. Sara Savva: "Bij elkaar komen lukt niet, maar diaconaat blijft doorgaan. We hebben een hulplijn en helpen mensen met voorlichting en noodpakketten." Harout legt uit dat de drukte bij bijvoorbeeld bakkerijen zorgelijk is bij de bestrijding van het coronavirus. *Social distancing* lukt hier niet. "Daarom bezorgen wij bij kwetsbare mensen brood aan huis."

Zelfs op plekken waar de rust is weergekeerd, werkt de kerk vaak nog vanuit deels kapotgeschoten of verbrande gebouwen. "Gebrek aan geld belemmert de restauratie", zeggen Harout Selimian en Sara Savva. De opbouw van de kerk hangt voor een belangrijk deel af van de steun van kerken uit het westen. En die zien ze in Syrië de laatste twee, drie jaar afnemen. "Er treedt moeheid op. En door de coronacrisis raken westerse kerken meer op zichzelf gericht", merkt Wilbert van Saane. "Het komt nu aan op trouw!" De opbouw van de kerk is van wezenlijk belang voor de opbouw van het land en dat heeft alles te maken met de plek die de kerk in Syrië inneemt. "De kerk is het middelpunt van de gemeenschap, voor christenen en voor niet-christenen. Ze vervult een rol die in Nederland overeenkomt met de rol van de overheid. Hulp komt het eerst bij de kerk vandaan. **Een sterke kerk is voor Syriërs onmisbaar om het vertrouwen in hun land terug te krijgen**", zegt Harout. Wilbert benadrukt nog een extra reden om de kerk in dit beschadigde land trouw te blijven steunen: "De kerk kan een rol spelen in het vredesproces. De strijdende partijen komen er zelf maar moeilijk uit. Maar om een serieuze partner in het vredesproces te zijn, moet de kerk sterk zijn."

"We blijven werken en bidden voor vrede en veiligheid in Syrië. De kerk in Syrië is altijd een pijler van de samenleving geweest. Ze is nu meer dan ooit een baken van hoop", zegt Harout Selimian. "Het is bijzonder om te zien hoe hoopvol de mensen in Syrië blijven, zelfs na bijna tien jaar oorlog", vindt Dick Loendersloot. "Mensen blijven op God vertrouwen en ze blijven hopen dat het ooit goedkomt. Hoop is het laatste wat doodgaat. Laten wij met ons gebed en onze steun die hoop levend houden."

Uw bijdrage aan dit project kunt u overmaken naar:

NL36ABNA0550101365 t.n.v. Diaconie Prot. Gemeente de Graankorrel te 's-Graveland, o.v.v. 'Noodhulp Syrië'.